

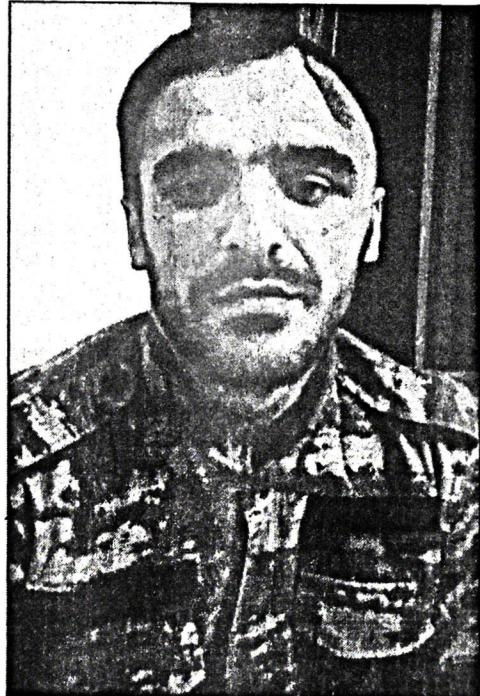
Züleyxa NADİR

Müharibənin nə olduğunu, necə davam etdiyini film-larda görmüşdürü, bir də birinci Qarabağ müharibəsinin iştirakçısı, müharibə veterani olan atasından eşitmişdi. Bilirdi ki, müharibənin alovu, şiddetli ilə yaşayınlar onun qan qoxusunu bir ömür özləri ilə daşıyırlar. Qulaqlarında top-tüfəng səsləri, gözlərinin önündə atəş qışılıcımı, ürəklərdən şəhid olan əsgər dəstunun son istəyi olan müharibə iştirakçısı bu hayatın hər cür gərdişiñə tab gətirir, əyər-əskiyini

Nağıl dünyasından real döyüşə...

görməməyə çalışır, ya da həmin çətinliyin üzərinə gedir.

Və bütün bunlar bəzən ona reallıqdan uzaq görünürdü. Bəzən də ona elə gelirdi ki, atanının dediklərini ruhunda daşıyır. "Vətən", "torpaq", "azadlıq", "savaş", "düşmənlə döyüşmək", "qələbə" və bu qəbildən olan digər sözlər onun doğulub böyüdüyü evdə atanının dilindən çox səslənirdi. Belkə də bu səbəbdən uşaq yaşlarından үräyində bir müharibə səhnəsi qurmuşdu. Haçansa onun reallaşacağına inanmışdı. Böyükçə hiss edirdi ki, həmin səhne үräyində yuva qurmaqla yanaşı, həm də yadına hopub. Hərdən yaddaşındakı

bu səhnəni silməyə çalışsa da mümkün olmurdu. Özü uydurmuşdu, axı. "Bəs, nə zaman müharibə başlayacaq? Düşmən üzərinə gedib torpaqlarımızı niye almırıq? Görəsan müharibəyə başlayacağımız günü görecəyəmmi" kimi suallar hər zaman beynində dolaşır, cavab gözlayıb. Nəhayət 2020 - ci İl sentyabrın 27-də suallarının cavabını aldı. Oktyabrın 20-də isə döyüşə yollandı...

Xaçmazın Maksudkənd kəndindən yola çıxan Namiq Ağadadaşov Tərtər, Suqovuşan, Talış kəndləri uğrunda gedən döyüşlərdə iştirak edərək tələyinə şərəflil bir döyüş yolu yazdı. Bu yolda neler görmedi?! Bir vaxtlar үräyində qurduğu müharibə səhnəsini real yaşadı. Burada o, düşmənlə üzüze gəldi, səngərin soyuğunu canına hopdurdu, günlərlə yatmadı, aç qaldı, susuz qaldı, amma düşməni mehv et-

mək, torpaqlarımızı onların elindən geri almaq isteyini bir an olsun unutmadı, ölümün gözünün içində dik baxdı, qorxmadi. Birinci Qarabağ müharibəsində döyüş yolu keçmiş atası Natiq Ağadadaşov onu savaşa yola salanda demişdi: "Qorxma, oğlum, erməni ele de güclü deyil. Silahını möhkəm tut, o, sənin yol yoldaşın, dostun, sirdaşın olacaq. Bilişən ki, dost dostu darda qoymaz". Namiq təbii ki, qorxmadi. O, qorxunu hələ 2013-2014-cü illərdə Xocavənd və Ağdam rayonlarında düşmənin 52 metrlik məsafəsində həqiqi hərbi xidmət keçərkən üstələmişdi.

Döyüş yolu nə qədər şərəflı olsa da, təhlükəli və qan-qada dolu yoldu. O

yolda addimlayanların үräyində Vətən sevgisi, torpaq məhəbbəti, millət eşqi daim yanmalıdır, sənməyen alov kimi ığid oğulların önnüni işıqlandırmalıdır. Namiq də həmin ığidlərdəndi. Onun uşaq vaxtlarından үräyində bəslədiyi qışılıcım Vətən müharibəsində alov oldu. Namiq deyir: "Vətən yolunda şəhid olmaq xoşbəxtlikdir. Müharibə bitir, sən isə heç bir zaman yaddan çıxmırısan, şəhid ruhun Vətən səmasında dolaşır, eziyərinin başı üzərində onlara keşik çəkirsən, sanki. Men isə şəhid olmadım. Bu da Allahın mənə lütfüdü. Müharibənin bitməsinə bir gün qalmış yaralandım, kəllə-beyin travması aldım. Doğrudur, bu gün başbeyin pozulmasından, güclü sinir ağrılardan eziyyət çəkirəm, 3-cü qrup əliyəm, müharibə veteraniyam. Amma bilişən ki, ömrümüzün sonunacan Zəfərdən sonra doğulan və general Polad Həsimovun şərəfinə adını Polad qoyduğum oğlumun gözünün içində dik baxacam, onun fəxr və qürur yeri olacam. Necə ki, mən atamla fəxr edirəm, qürur duymam".

44 günlük savaşda Müzəffər Azərbaycan Ordusu tarix salnaməsinə hər gün bir qələbə yazdı. Vətən müharibəsində Müzəffər Ali Baş Komandan İlham Əliyevin qətiyyəti, iradəsi, cəsarəti hər bir əsgərin elindən tutdu, onların döyüş ruhunu artırdı. Həmin günlərdə Ali Baş Komandanın "Qarabağ Azərbaycandır!" deymiş Vətən şəhəri idi. Beynində, zehnində kök atan bu sözələr Namiq döyüşdən döyüşə apardı, qələbədən qələbəyə ruhlandı.

Bu gün da böyükdən kiçiya-hər kəsin dilində ezbər olan bu şüardakı "Qarabağ" və "Azərbaycan" sözlərindən qiyamışlı, sevimli, gözəl bir söz varmı? Mənə, yoxdu. Dünyanın bütün nöqtələrində yaşayan soydaşlarımız belə həmin günlərdə bu iki kəlmənin sehriñde idilər. Nə qədər möcüzəlli, cəzibəli sözərdi, deyilmi?! Namiq də bu sözərin cəzibəsi, Vətən sevgisi və düşmənə nifret hissindən doğan bir gücün təsiri ilə qorxmaz, cəsarətli, döyüşkən ruhlu Azərbaycan oğlu olaraq mənfur düşməni torpaqlarımızdan qovan cesarelli, döyüşkən ruhlu ığidlərdəndir. Müzəffər Azərbaycan Ordusunun əsgəri olaraq öz adını Vətən müharibəsi tarixinə yazar, "Suqovuşanın azad olunmasına görə", "Vətən uğrunda", "Vətən müharibəsi iştirakçısı" medalları ilə təltif olunan minlərə Azərbaycan oğlundan biridi.